

**CONVENȚIA CADRU A OMS
PRIVIND CONTROLUL TUTUNULUI**

**Organizația Mondială a Sănătății
Geneva, Elveția
2003**

Date referitoare la publicații catalogate în Biblioteca OMS

Convenția-cadru a OMS privind controlul tutunului

1. Tutunul – livrare și distribuție 2. Industria tutunului - legislație 3. Poluarea fumului de tutun – prevenire și control 4. Încetarea utilizării tutunului 5. Tratat
I. Organizația Mondială a Sănătății.

ISBN 92 4 159101 3

(clasificare LC/NLM: HD 9130.6)

© **Organizația Mondială a Sănătății 2003, reeditare 2004, 2005.**

Toate drepturile rezervate. Publicațiile Organizației Mondiale a Sănătății pot fi procurate de la Departamentul Marketing și Difuzare (Marketing and Dissemination), Organizația Mondială a Sănătății, 20 Avenue Appia, 1211 Geneva 27, Elveția (tel: +41 22 791 2476; fax: +41 22 791 4857; e-mail: bookorders@who.int). Cererile de permisiune pentru reproducere sau traducere a publicațiilor OMS – pentru vânzare sau distribuție necomercială – trebuie adresate Departamentului Publicații (Publications) la adresa de mai sus (fax: +41 22 791 4806; e-mail: permissions@who.int).

Denumirile utilizate și prezentarea materialului din această publicație nu reprezintă în nici un caz opinia Organizației Mondiale a Sănătății cu privire la statutul legal al vreunei țări, vreunui teritoriu, oraș sau al autorităților acestora, sau cu privire la delimitarea granițelor sau limitelor. Liniile punctate de pe hărți reprezintă linii de graniță aproximative, asupra cărora este posibil să nu existe încă un consens absolut.

Mențiunea anumitor firme sau a produselor anumitor fabricanți nu înseamnă că aceștia sunt susținuți sau recomandați de Organizația Mondială a Sănătății în defavoarea altora de același tip și care nu sunt menționați. Cu excepția erorilor sau omisiunilor, numele produselor patentate sunt evidențiate cu majusculă la începutul cuvântului.

Organizația Mondială a Sănătății a luat toate precauțiile pentru a verifica informația ce se conține în această publicație. Cu toate acestea, materialul publicat a fost distribuit fără garanții de orice fel, exprimate sau implicite. Responsabilitatea pentru interpretarea și utilizarea materialului îi revine cititorului. Organizația Mondială a Sănătății în nici un caz nu va fi considerată responsabilă de daunele provocate de utilizarea acestora.

Editată la Organizația Mondială a Sănătății, Geneva.

În Republica Moldova, CCCT a fost publicată pentru prima dată în anul 2004 și republicată în 2011.

CUPRINS

Prefață

Text CCCT a OMS	7
Cuvânt înainte	10
Partea I: Introducere	14
Articolul 1 Termeni utilizați	14
Articolul 2 Legătura dintre Convenție și alte acorduri și instrumente legale	15
Partea II: Obiectiv, principii de bază și obligații generale	15
Articolul 3 Obiectiv	15
Articolul 4 Principii de bază	16
Articolul 5 Obligații generale	18
Partea III: Măsuri legate de reducerea cererii de tutun	19
Articolul 6 Măsuri legate de preț și taxe pentru reducerea cererii de tutun	19
Articolul 7 Măsuri nereferitoare la preț pentru reducerea cererii de tutun	19
Articolul 8 Protecția împotriva expunerii la fumul de tutun	20
Articolul 9 Norme referitoare la constituenții produselor ce conțin tutun	20
Articolul 10 Norme referitoare la divulgarea informațiilor cu privire la produsele ce conțin tutun	20
Articolul 11 Ambalarea și etichetarea produselor ce conțin tutun	21
Articolul 12 Educație, comunicare, pregătire și conștientizare publică	22
Articolul 13 Reclama, promovarea și sponsorizarea tutunului	23
Articolul 14 Măsuri de reducere a cererii, referitoare la dependența și renunțarea la tutun	26
Partea IV: Măsuri legate de reducerea livrării de tutun	27
Articolul 15 Comerțul ilicit cu produse ce conțin tutun	27
Articolul 16 Vânzarea către și de către minori	29
Articolul 17 Acordarea de sprijin pentru activitățile alternative viabile din punct de vedere economic.....	31
Partea V: Protecția mediului înconjurător	31
Articolul 18 Protecția mediului înconjurător și a sănătății persoanelor	31
Partea VI: Întrebări legate de responsabilitate	31
Articolul 19 Responsabilitatea	31
Partea VII: Cooperarea științifică și tehnică și comunicarea informațiilor ..	32
Articolul 20 Cercetare, supraveghere și schimb de informații	32
Articolul 21 Raportare și schimb de informații	34
Articolul 22 Cooperare în domeniile științific, tehnic și juridic și furnizarea expertizelor efectuate	35
Partea VIII: Acorduri instituționale și resurse financiare	37
Articolul 23 Conferința Părților	37
Articolul 24 Secretariatul.....	39
Articolul 25 Legăturile dintre Conferința Părților și organizațiile interguvernamentale	40
Articolul 26 Resurse financiare	40
Partea IX: Soluționarea conflictelor	41
Articolul 27 Soluționarea conflictelor	41

Partea X: Evoluția Convenției	42
Articolul 28 Amendamentele la prezenta Convenție	42
Articolul 29 Adoptarea și modificarea anexelor la prezenta Convenție	42
Partea XI: Prevederi finale	44
Articolul 30 Restricții	44
Articolul 31 Retragere	44
Articolul 32 Dreptul la vot	44
Articolul 33 Protocele	44
Articolul 34 Semnare	45
Articolul 35 Ratificare, acceptare, aprobare, confirmare formală sau aderare	45
Articolul 36 Intrarea în vigoare	46
Articolul 37 Depozitarul	47
Articolul 38 Texte autentice	47
Anexa 1: Hotărârea AMS 56.1 – Convenția-cadru a OMS privind controlul tutunului	48
Anexa 2: Istorical CCCT	52

PREFAȚĂ

Convenția-cadru a OMS privind controlul tutunului (CCCT) reprezintă primul tratat negociat sub auspiciile Organizației Mondiale a Sănătății. CCCT este un tratat bazat pe dovezi, care reafirmă dreptul tuturor persoanelor la cele mai ridicate standarde de sănătate. CCCT reprezintă o modificare de paradigmă în dezvoltarea unei strategii regulatorii pentru substanțele, care creează dependență; în contrast cu tratatele anterioare privitoare la combaterea drogurilor, CCCT afirmă importanța strategiilor de reducere a cererii, precum și a problemelor legate de furnizare.

CCCT a fost dezvoltată ca răspuns la globalizarea epidemiei provocate de tutun. Răspândirea epidemiei tabagismului este facilitată de o varietate de factori complecși cu efecte peste granițe, incluzând liberalizarea comerțului și investițiile străine directe. Alți factori cum ar fi marketingul global, reclama transnațională la tutun, promovarea și sponsorizarea, precum și traficul internațional de țigarete de contrabandă și contrafăcute, au contribuit la creșterea explozivă a consumului de tutun.

Chiar din primul alineat din „Cuvânt înainte”, în care se afirmă că “Părțile Convenției sunt hotărâte să acorde prioritate dreptului lor de a proteja sănătatea publică”, CCCT este un deschizător de drumuri la nivel global.

Prevederile esențiale de reducere a cererii sunt cuprinse în articolele 6-14 ale CCCT:

- Măsuri referitoare la prețuri și taxe pentru a reduce cererea de tutun;
- Măsuri nereferitoare la prețuri pentru a reduce cererea de tutun;
- Protecție împotriva expunerii la fumul de tutun;
- Norme referitoare la constituenții produselor ce conțin tutun;
- Norme referitoare la divulgarea informațiilor cu privire la produsele ce conțin tutun;
- Ambalarea și etichetarea produselor ce conțin tutun;
- Educație, comunicare, pregătire și conștientizare publică;
- Reclama, promovarea și sponsorizarea tutunului;
- Măsuri de reducere a cererii referitoare la dependența și renunțarea la fumat.

Prevederile esențiale din CCCT referitoare la reducerea furnizării de tutun sunt cuprinse în articolele 15-17:

- Comerțul ilicit cu produse ce conțin tutun;
- Vânzările către sau de către minori;
- Acordarea de sprijin pentru activitățile alternative viabile din punct de vedere economic.

O altă caracteristică nouă a Convenției este includerea unei prevederi referitoare la responsabilitate. Mecanismele de cooperare științifică și tehnică și schimb de informații sunt expuse în Articolele 20-22.

CCCT a fost deschisă spre semnare de la 16 iunie până la 22 iunie 2003, la Geneva, și ulterior la Sediul Central al Națiunilor Unite din New York, Depozitarul tratatului, de la 30 iunie 2003 până la 29 iunie 2004. Tratatul, care acum este închis pentru semnare, are 168 de semnatori, inclusiv Uniunea Europeană, ceea ce îl face unul dintre cele mai larg acceptate tratate din istoria ONU. Statele Membre care semnează Convenția demonstrează faptul că vor face eforturi sincere să o ratifice, și că vor da dovadă de angajament politic de a nu submina obiectivele definite în aceasta. Țările care doresc să devină Părți ale Convenției după 29 iunie 2004 pot face acest lucru prin aderare, un proces constând dintr-o singură etapă și fiind echivalent cu o ratificare.

Convenția a intrat în vigoare la 27 februarie 2007 – la 90 de zile după ce la aceasta au subscris, a fost ratificată sau aprobată de 40 de state. Începând cu această dată, 40 de state membre sunt obligate legal să respecte prevederile tratatului. Pentru fiecare stat care a ratificat, acceptat sau aprobat Convenția, sau accede la aceasta după îndeplinirea condițiilor stipulate în alineatul 1 al articolului 36 pentru intrarea în vigoare, Convenția intră în vigoare la 90 de zile de la data depunerii instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau accedere. Pentru organizațiile economice regionale de integrare, Convenția intră în vigoare la a nouăzecea zi din ziua depozitării instrumentului, confirmării formale sau accederii.

Rețeaua globală, dezvoltată pe parcursul perioadei de negociere a CCCT, va fi o resursă importantă în pregătirile pentru implementarea Convenției la nivel național. Potrivit Directorului General al OMS, Dr. Jong-Wook Lee:

„Negocierile CCCT au declanșat deja un proces care a avut ca rezultat diferențe vizibile la nivel național. Succesul CCCT ca instrument pentru sănătatea publică va depinde de energia și angajamentul politic pe care le dedicăm implementării acesteia în țări în anii următori. Obținerea unui succes va însemna câștiguri pentru toți în ceea ce privește sănătatea publică globală”.

Pentru ca acestea să fie materializate, este necesar ca dorința și devotamentul, care au fost atât de evidente în timpul negocierilor, să se răspândească la nivel național și local, astfel încât CCCT să devină o realitate concretă acolo unde contează cel mai mult, în interiorul țărilor.

Cuvânt înainte

Părțile acestei Convenții,

Hotărâte să acorde prioritate dreptului lor de a proteja sănătatea publică,

Admițând faptul că răspândirea epidemiei provocate de tutun reprezintă o problemă globală cu consecințe grave asupra sănătății publice și care necesită cea mai extinsă colaborare internațională posibilă și participarea tuturor țărilor în acțiuni eficiente, adecvate și multilaterale de răspuns,

Reflectând preocuparea comunității internaționale cu privire la consecințele devastatoare, la nivel mondial, asupra sănătății, dar și a aspectelor economice, sociale, de mediu legate de consumul de tutun și expunerea la fumul de tutun,

Serios preocupate de creșterea, la nivel mondial, a consumului de țigarete și alte produse ce conțin tutun, în special în țările în curs de dezvoltare, precum și de povara pe care acest lucru o reprezintă pentru familii, pentru săraci, și pentru sistemele naționale de sănătate,

Recunoscând că dovezile științifice au stabilit clar că atât consumul de tutun, cât și expunerea la fumul de tutun provoacă moartea, îmbolnăvirea și invaliditatea, și că există un interval de timp între expunerea la fumat și alte utilizări ale produselor din tutun și declanșarea bolilor provocate de tutun,

Recunoscând, de asemenea, că țigarele și alte produse care conțin tutun sunt prelucrate în așa fel încât să creeze și să mențină dependența și că mulți dintre compușii conținuți și fumul pe care îl produc sunt activi din punct de vedere farmacologic, toxici, mutageni și cancerigeni, și că dependența de tutun este în mod distinct clasificată ca fiind o dereglare în majoritatea clasificărilor internaționale ale bolilor,

Confirmând existența unor dovezi științifice clare asupra faptului că expunerea prenatală la fumul de tutun are efecte adverse asupra sănătății și dezvoltării copiilor,

Profund îngrijorate de răspândirea fumatului și a altor forme de consum al tutunului în rândul copiilor și adolescenților din întreaga lume, în special la vârste din ce în ce mai mici,

Alarmate de extinderea fumatului și a altor forme de consum al tutunului în rândul femeilor și al tinerelor din întreaga lume și ținând cont de necesitatea încadrării femeilor la toate etapele de elaborare și implementare a politicilor și a strategiilor de control al tutunului, specifice aspectelor gender,

Profund îngrijorate de nivelul înalt al fumatului și de consumul altor forme de tutun de către persoanele indigene,

Intens peocupate de impactul tuturor formelor de reclamă, promovare și sponsorizare, care încurajează consumul produselor ce conțin tutun,

Admițând că este necesară o acțiune comună pentru eliminarea tuturor formelor de trafic ilicit de țigarete și alte produse ce conțin tutun, inclusiv a contrabandei, producerii ilegale și contrafacerii țigărilor,

Confirmând că pentru controlul tutunului la toate nivelurile și în special în țările în curs de dezvoltare și cele cu economii în tranziție sunt necesare resurse financiare și tehnice suficiente, proporționale, cu nevoia curentă și estimată de activități de control al tutunului,

Recunoscând nevoia de a elabora mecanisme corespunzătoare, care să abordeze implicațiile sociale și economice pe termen lung ale strategiilor eficiente de reducere a cererii de tutun,

Acordând atenție dificultăților sociale și economice, care pot apărea pe parcursul implementării programelor de control al tutunului pe termen mediu și lung în anumite țări în curs de dezvoltare și în țările cu economii în tranziție, și admițând nevoia de asistență tehnică și financiară în contextul unor strategii de dezvoltare durabilă aplicate la nivel național,

Conștiente de eforturile valoroase realizate de multe State în domeniul controlului tutunului și apreciind rolul conducător al Organizației Mondiale a Sănătății, precum și eforturile altor organizații și entități din sistemul Națiunilor Unite, altor organizații interguvernamentale internaționale și regionale, pentru elaborarea măsurilor de control al tutunului,

Subliniind contribuția deosebită a organizațiilor neguvernamentale și a altor actori ai societății civile, care nu au legătură cu industria tutunului, incluzând aici organisme profesionale de sănătate, grupuri de femei, tineret, consumatori și grupuri ecologice, instituții academice și de asistență medicală în eforturile de control al tutunului la nivel național și internațional, și importanța vitală a participării acestora la eforturile naționale și internaționale de control al tutunului,

Recunoscând necesitatea de a fi avertizați în legătură cu orice încercare a industriei tutunului de a submina eforturile de control al tutunului și necesitatea de a fi la curent cu acele activități din industria tutunului, care au un impact negativ asupra eforturilor de control al tutunului,

Reamintind Articolul 12 din Acordul Internațional asupra Drepturilor Economice, Sociale și Culturale, adoptat de Adunarea Generală a Națiunilor Unite

la 16 decembrie 1966, care stipulează că toți oamenii au dreptul de a se bucura de cele mai înalte standarde de sănătate fizică și mentală ce pot fi atinse,

Reamintind și Preambulul Constituției Organizației Mondiale a Sănătății, care prevede că dreptul de a se bucura de cel mai înalt standard de sănătate ce poate fi atins reprezintă unul dintre drepturile fundamentale ale fiecărui om, indiferent de rasă, religie, convingeri politice sau condiție socială,

Hotărâte să promoveze măsuri de control al tutunului, bazate pe considerații științifice, tehnice și economice actuale și relevante,

Reamintind Convenția asupra Eliminării Tuturor Formelor de Discriminare împotriva Femeilor, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 18 decembrie 1979, care prevede că Statele participante la acea Convenție vor adopta măsuri adecvate pentru eliminarea discriminării femeilor din domeniul asistenței medicale,

Reamintind, în continuare, Convenția asupra Drepturilor Copilului, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989, care prevede că Statele participante la acea Convenție recunosc dreptul copilului la cel mai înalt standard de sănătate ce poate fi atins,

Au hotărât, după cum urmează:

PARTEA I: INTRODUCERE

Articolul 1 ***Termeni utilizați***

În scopurile acestei Convenții:

- (a) „comerț ilicit” indică orice practică sau comportament interzis de lege, asociat cu producerea, expedierea, primirea, deținerea, distribuirea, vânzarea sau cumpărarea, inclusiv orice practică sau comportament menit să faciliteze o astfel de activitate;
- (b) „organizație regională de integrare economică” se referă la o organizație compusă din mai multe state suverane, căreia Statele Membre i-au transferat jurisdicția asupra unui grup de probleme, inclusiv autoritatea de a lua decizii cu privire la aceste probleme în numele Statelor Membre;¹
- (c) „reclama și promovarea tutunului” indică orice formă de comunicare, recomandare sau activitate comercială, care are drept scop, rezultat sau rezultat potențial promovarea unui produs, ce conține tutun sau consumul de tutun în mod direct sau indirect;

(d) „controlul tutunului” indică o serie de strategii de reducere a furnizării, cererii și daunelor menite să îmbunătățească sănătatea unei populații prin eliminarea sau reducerea consumului de produse ce conțin tutun sau expunerea la fumul de țigară;

(e) „industria tutunului” se referă la producătorii de tutun, distribuitorii angroșiști și importatorii de produse ce conțin tutun;

(f) „produse ce conțin tutun” sunt produsele fabricate parțial sau integral din frunză de tutun ca materie primă, care sunt utilizate pentru a fi fumate, supte, mestecate sau inhalate;

(g) „sponsorizarea tutunului” indică orice fel de sprijin acordat unui eveniment, unei activități sau persoane, având drept scop, rezultat sau rezultat potențial promovarea unui produs ce conține tutun sau utilizarea tutunului în mod direct sau indirect;

¹Acolo unde este adecvat, național se va referi în aceeași măsură la organizații regionale de integrare economică.

Articolul 2

Legătura dintre prezenta Convenție și alte acorduri și instrumente legale

1. Pentru o mai bună protejare a sănătății populației, Părțile sunt încurajate să implementeze măsuri adiționale celor prevăzute de prezenta Convenție și protocoalele sale, și nimic din aceste instrumente nu va împiedica o Parte să impună cerințe mai stricte în concordanță cu prevederile lor și legea internațională.

2. Prevederile Convenției și ale protocoalelor acesteia nu vor afecta în nici un fel dreptul Părților de a se implica în acorduri bilaterale sau multilaterale, inclusiv regionale sau subregionale, cu privire la probleme relevante pentru sau adiționale Convenției și protocoalelor sale, cu condiția ca aceste acorduri să nu contrazică obligațiile lor în cadrul Convenției și protocoalelor acesteia. Părțile implicate vor comunica aceste acorduri Conferinței Părților prin intermediul Secretariatului.

PARTEA II: OBIECTIV, PRINCIPII DE BAZĂ ȘI OBLIGAȚII GENERALE

Articolul 3

Obiectiv

Obiectivul prezentei Convenții și al protocoalelor acesteia este protejarea generațiilor prezente și viitoare de consecințele devastatoare ale consumului de tutun și ale expunerii la fumul de tutun asupra sănătății, a mediului înconjurător, a mediului social și economic, prin oferirea unui cadru pentru măsurile de control al tutunului, care să fie

implementate de Părți la nivel național, regional și internațional cu scopul de a reduce constant și considerabil prevalența utilizării tutunului și a expunerii la fumul de tutun.

Articolul 4 **Principii de bază**

Pentru a atinge obiectivul prezentei Convenții și al protocoalelor acesteia și pentru a implementa prevederile respective, Părțile vor fi îndrumate, printre altele, de următoarele principii:

1. Fiecare persoană trebuie informată cu privire la consecințele asupra sănătății, la acțiunea ce creează dependență și la pericolul de moarte al consumului de tutun și expunerii la fumul de tutun și la măsurile eficiente legislative, executive, administrative sau de altă natură, care trebuie luate în considerare la nivelul guvernamental corespunzător pentru a proteja toate persoanele de expunerea la fumul de tutun.

2. Este necesar un angajament politic puternic pentru a dezvolta și a susține, la nivel național, regional și internațional, măsuri globale multisectoriale și răspunsuri coordonate, luându-se în considerare:

- (a) necesitatea de a adopta măsuri pentru protejarea tuturor persoanelor de expunerea la fumul de tutun;
- (b) necesitatea de a adopta măsuri pentru prevenirea inițierii, pentru promovarea și sprijinirea renunțării la fumat, și pentru reducerea consumului de produse ce conțin tutun în orice formă;
- (c) necesitatea de a adopta măsuri pentru promovarea participării persoanelor și comunităților indigene la dezvoltarea, implementarea și evaluarea programelor de control al tutunului care sunt adecvate din punct de vedere social și cultural nevoilor și perspectivelor lor, și
- (d) necesitatea de a adopta măsuri pentru tratarea riscurilor specifice fiecărui sex atunci când sunt dezvoltate măsurile de control al tutunului.

3. Cooperarea internațională, în special transferul de tehnologie, cunoștințe și asistență financiară și oferirea expertizei necesare, pentru stabilirea și implementarea unor programe eficiente de control al tutunului, ținând cont de cultura locală, precum și de factorii sociali, economici, politici și legali, reprezintă un aspect important al Convenției.

4. Măsurile și răspunsurile multisectoriale globale pentru reducerea consumului tuturor produselor ce conțin tutun la nivel național, regional și internațional sunt esențiale pentru prevenirea, în conformitate cu principiile de sănătate publică, a frecvenței bolilor, invalidității premature și mortalității, cauzate de consumul de tutun și expunerea la fumul de tutun.

5. Problemele legate de responsabilitate, după cum este stabilită aceasta de fiecare Parte sub jurisdicția sa, reprezintă o parte importantă a controlului tutunului.

6. Importanța asistenței tehnice și financiare pentru sprijinirea cultivatorilor de tutun și lucrătorilor din industria tutunului, a căror activitate este grav afectată de programele de control al tutunului în țările în curs de dezvoltare, care sunt Părți ale Convenției, precum și în țările cu economia în tranziție, Părți ale Convenției, trebuie admisă și abordată în contextul strategiilor de dezvoltare, susținute la nivel național.

7. Participarea societății civile este esențială pentru atingerea obiectivului Convenției și a protocoalelor acesteia.

Articolul 5 ***Obligații generale***

1. Fiecare Parte va dezvolta, implementa, actualiza periodic și va revizui strategiile naționale multisectoriale de control al tutunului, proiectele și programele, în conformitate cu prezenta Convenție și protocoalele sale, a cărei Parte este.

2. În acest scop, fiecare Parte, conform capacităților sale:

(a) va stabili sau consolida și va finanța un mecanism național de coordonare sau puncte focale pentru controlul tutunului; și

(b) va adopta și implementa măsuri eficiente legislative, executive, administrative și/sau de altă natură și va coopera cu alte Părți, în mod adecvat, pentru elaborarea politicilor necesare de prevenire și reducere a consumului de tutun, a dependenței de nicotină și a expunerii la fumul de tutun.

3. În stabilirea și implementarea politicilor de sănătate publică referitoare la controlul tutunului, Părțile vor acționa pentru protejarea acestor politici de interesele comerciale sau de alt tip din industria tutunului, în conformitate cu legea națională.

4. Părțile vor coopera în formularea măsurilor, procedurilor și reperelor propuse pentru implementarea Convenției din care fac parte și a protocoalelor acesteia.

5. Părțile vor coopera, în mod corespunzător, cu organizațiile competente internaționale și regionale și cu alte entități pentru atingerea obiectivelor Convenției din care fac parte și ale protocoalelor acesteia.

6. Părțile vor coopera, în limitele posibilităților și resurselor pe care le au la dispoziție, pentru sporirea resurselor financiare în scopul implementării eficiente a Convenției prin mecanisme de finanțare multilaterale.

PARTEA III: MĂSURI LEGATE DE REDUCEREA CERERII DE TUTUN

Articolul 6

Măsuri legate de preț și taxe pentru reducerea cererii de tutun

1. Părțile admit că măsurile legate de preț și taxe reprezintă o modalitate eficientă și importantă de reducere a consumului de tutun de către diverse segmente de populație, în special de persoanele tinere.
2. Fără a prejudicia dreptul suprem al Părților de a elabora și stabili propriile politici de impozitare, fiecare Parte trebuie să ia în considerare obiectivele cu privire la sănătatea națională în legătură cu controlul tutunului și să adopte sau să mențină, după caz, măsuri care pot include:
 - (a) implementarea unor politici fiscale și, atunci când este cazul, a unor politici de preț, asupra produselor ce conțin tutun, cu scopul de a contribui la atingerea obiectivelor în domeniul sănătății privind reducerea consumului de tutun; și
 - (b) interzicerea sau restricția, în mod corespunzător, a vânzărilor către și/sau importurilor de către voiajorii comerciali internaționali, care fac comerț cu produse de tutun impozabile sau neimpozabile.
3. Părțile vor oferi rate ale impozitelor pentru produsele ce conțin tutun și tendințele consumului de tutun în rapoartele lor periodice către Conferința Părților, în conformitate cu Articolul 21.

Articolul 7

Măsuri nereferitoare la preț pentru reducerea cererii de tutun

Părțile admit că măsurile globale nereferitoare la preț reprezintă o metodă eficientă și importantă de reducere a consumului de tutun. Fiecare Parte va adopta și va implementa măsuri eficiente legislative, executive, administrative sau de altă natură, necesare pentru implementarea obligațiilor sale conform Articolelor 8 și 13 și va coopera cu celelalte Părți, în mod corespunzător, direct sau prin intermediul organismelor internaționale competente, în scopul implementării acestora. Conferința Părților va propune repere adecvate pentru implementarea prevederilor acestor Articole.

Articolul 8

Protecția împotriva expunerii la fumul de tutun

1. Părțile admit că dovezile științifice au stabilit clar faptul că expunerea la fumul de tutun provoacă moartea, diverse boli și invaliditatea.
2. Fiecare Parte va adopta și va implementa în zonele de jurisdicție națională existente, stabilite de legea națională, și va promova activ la nivelul ei de autoritate adoptarea și

implementarea unor măsuri eficiente legislative, executive, administrative și/sau de altă natură, asigurând protecția împotriva expunerii la fumul de tutun la locurile de muncă închise, în mijloacele de transport public, în locurile publice închise și, după caz, în alte locuri publice.

Articolul 9

Norme referitoare la constituenții produselor ce conțin tutun

Conferința Părților, după consultarea cu organismele internaționale competente, va propune reperi pentru testarea și măsurarea substanțelor și emisiilor produselor ce conțin tutun, și pentru reglementarea acestora. Fiecare Parte va adopta și implementa, cu aprobarea autorităților naționale competente, măsuri eficiente legislative, executive și administrative sau de altă natură pentru astfel de testări, măsurări și reglementări.

Articolul 10

Norme referitoare la divulgarea informațiilor privitoare la produsele ce conțin tutun

Fiecare Parte, în conformitate cu legea națională, va adopta și implementa măsuri eficiente legislative, executive și administrative sau de altă natură pentru a obliga producătorii și importatorii de produse ce conțin tutun să divulge autorităților guvernamentale informații referitoare la conținutul și emisiile acestor produse. Fiecare Parte va adopta în continuare și va implementa măsuri eficiente pentru dezvăluirea publică a informațiilor referitoare la substanțele toxice din produsele ce conțin tutun și din emisiile pe care acestea le pot produce.

Articolul 11

Ambalarea și etichetarea produselor ce conțin tutun

1. Fiecare Parte va adopta și implementa, într-un interval de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei Convenții pentru acea Parte, în conformitate cu legislația națională, măsuri eficiente pentru a se asigura că:

- (a) ambalajele și etichetele produselor ce conțin tutun nu promovează un produs prin mijloace false, care induce în eroare sau care poate să creeze o impresie greșită cu privire la caracteristicile produsului, efectele sale asupra sănătății, pericolele sau emisiile de substanțe, inclusiv prin utilizarea oricărui termen, specificare, marcaj, figură sau orice alt semn, care creează în mod direct sau indirect impresia greșită că un anumit produs ce conține tutun este mai puțin dăunător decât altele. Aici putem include termeni ca „low tar” (conținut redus de gudron), „light” (slabe), „ultra-light” (ultra-slabe) sau „mild” (slabe); și
- (b) pachetul sau ambalajul fiecărei unități de produse ce conține tutun și orice ambalaj sau etichetă exterioară a acestora conțin, de asemenea, avertismente cu privire la sănătate, care descriu efectele dăunătoare ale consumului de tutun și pot include și alte mesaje adecvate. Aceste avertismente și mesaje:

- (i) vor fi aprobate de autoritatea națională competentă;
- (ii) se vor roti;
- (iii) vor fi mari, clare, vizibile și lizibile;
- (iv) trebuie să ocupe cel puțin 50% din zonele principale de afișare, dar nu mai puțin de 30% din acestea;
- (v) pot fi sub formă de imagini sau pictograme, sau le pot include.

2. Pachetul sau ambalajul fiecărei unități de produse ce conține tutun și orice ambalaj sau etichetă exterioară a acestora, pe lângă avertismentele precizate în paragraful 1 (b) din acest Articol, va conține informații cu privire la constituenții principali și emisiile produselor ce conțin tutun, după cum sunt definite de autoritățile naționale.

3. Fiecare Parte va cere ca avertismentele și alte informații textuale specificate în paragrafele 1(b) și 2 ale acestui Articol să apară pe pachetul sau ambalajul fiecărei unități de produse ce conțin tutun și orice ambalaj sau etichetă exterioară a acestora în limba sau limbile principale.

4. În scopurile acestui Articol, termenul „ambalaje și etichete exterioare” cu referire la produsele ce conțin tutun se aplică oricăror ambalaje sau etichete, folosite în vânzarea cu amănuntul a produsului.

Articolul 12 ***Educație, comunicare, pregătire și conștientizare publică***

Fiecare Parte va promova și va consolida conștiința publică cu privire la problemele de control al tutunului, folosind toate mijloacele de comunicare pe care le are la dispoziție, în mod adecvat. În acest scop, fiecare Parte va adopta și va implementa măsuri eficiente legislative, executive, administrative sau de altă natură pentru a promova:

- (a) accesul larg la programe eficiente și cuprinzătoare de informare și de conștientizare publică a riscurilor de sănătate, determinate de consumul tutunului, inclusiv a caracteristicilor ce creează dependența și expunerea la fumul de tutun;
- (b) conștientizarea de către public a riscurilor de sănătate implicate de consumul tutunului și expunerea la fumul de tutun, și a beneficiilor renunțării la fumat și adoptării unui stil de viață, fără tutun, după cum se specifică în Articolul 14.2;
- (c) accesul public, în conformitate cu legea națională, la o gamă largă de informații referitoare la industria tutunului, în măsura în care sunt relevante pentru obiectivul prezentei Convenții;

- (d) pregătire eficientă și corespunzătoare și programe de sensibilizare și conștientizare pentru controlul tutunului, adresate unor contingente, precum lucrătorilor din domeniul medical, asistenților sociali, profesioniștilor din mass media, educatorilor, persoanelor cu funcții de conducere, administratorilor și altor persoane implicate;
- (e) conștientizarea și participarea agențiilor publice și private și a organizațiilor neguvernamentale, care nu fac parte din industria tutunului la dezvoltarea și implementarea unor programe intersectoriale pentru controlul tutunului; și
- (f) conștientizarea de către populație și accesul populației la informațiile referitoare la consecințele negative ale prelucrării tutunului și consumului de tutun asupra sănătății, economiei și mediului înconjurător.

Articolul 13

Reclama, promovarea și sponsorizarea tutunului

1. Părțile admit că o interdicție clară asupra reclamei, promovării și sponsorizării ar reduce consumul de produse ce conțin tutun.
2. Fiecare Parte va implementa, în conformitate cu Constituția și principiile sale constituționale, o interdicție asupra oricărui tip de reclamă, promovare și sponsorizare a tutunului. Aceasta va include, în funcție de contextul legal și metodele tehnice pe care Partea respectivă le are la dispoziție, o interdicție totală asupra reclamei, promovării și sponsorizării, pornite din teritoriul său și având efecte peste graniță. În această privință, într-un interval de timp de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentei Convenții pentru Partea respectivă, fiecare Parte va declanșa măsurile corespunzătoare legislative, executive, administrative și/sau de altă natură și va raporta rezultatele conform Articolului 21.
3. O Parte care nu se află în postura de a implementa o interdicție cuprinzătoare din cauza constituției sau principiilor sale constituționale, va aplica restricții asupra oricărui tip de reclamă, promovare și sponsorizare a tutunului. Acestea vor include, în funcție de contextul legal și metodele tehnice pe care Partea respectivă le are la dispoziție, o interdicție cuprinzătoare asupra reclamei, promovării și sponsorizării pornite din teritoriul său și având efecte peste graniță. În această privință, fiecare Parte va declanșa măsurile corespunzătoare legislative, executive, administrative și/sau de altă natură și va raporta rezultatele conform Articolului 21.
4. Ca măsuri minime și în conformitate cu constituția sau principiile sale constituționale, fiecare Parte va realiza următoarele:

- (a) va interzice orice formă de reclamă, promovare și sponsorizare a tutunului care promovează un produs ce conține tutun printr-o modalitate falsă, înșelătoare, care induce în eroare sau poate crea o impresie greșită cu privire la caracteristicile produsului, efectele sale asupra sănătății, pericolele sau emisiile;
- (b) va cere ca avertismentele sau mesajele legate de sănătate sau altele adecvate să însoțească toate reclamele la tutun și, în mod corespunzător, promovarea și sponsorizarea;
- (c) va restricționa utilizarea stimulentele directe sau indirecte, care încurajează achiziționarea de către public a produselor ce conțin tutun;
- (d) va cere, dacă nu are o interdicție cuprinzătoare, divulgarea către autoritățile guvernamentale pertinente a cheltuielilor din industria tutunului pentru reclama, promovarea și sponsorizarea care nu sunt încă interzise. Aceste autorități pot decide, în funcție de legislația națională, să pună aceste cifre la dispoziția publicului și Conferinței Părților, conform Articolului 21;
- (e) va implementa o interdicție cuprinzătoare sau, în cazul unei Părți care nu se află în postura de a implementa o astfel de interdicție din cauza Constituției sau principiilor sale constituționale, va restricționa reclama, promovarea și sponsorizarea tutunului prin intermediul radioului, televiziunii, presei și, în mod corespunzător, prin intermediul altor mijloace de comunicare, cum ar fi internetul, într-o perioadă de maxim cinci ani; și
- (f) va interzice sau, în cazul unei Părți care nu se află în postura de a interzice din cauza Constituției sau principiilor sale constituționale, va restricționa sponsorizarea de către industria tutunului a evenimentelor internaționale, activităților și/sau a participanților din cadrul acestora.

5. Părțile sunt încurajate să implementeze măsuri adiționale celor obligatorii prezentate în paragraful 4.

6. Părțile vor coopera pentru dezvoltarea tehnologiilor și altor măsuri necesare pentru a facilita eliminarea reclamelor peste granițe.

7. Părțile, care au o interdicție asupra anumitor forme de reclamă, promovare și sponsorizare a tutunului, au dreptul suprem de a interzice pătrunderea acelor forme de reclamă, promovare și sponsorizare pe teritoriul lor și de a impune pedepse echivalente celor care se aplică reclamei, promovării și sponsorizării locale din teritoriul lor, în conformitate cu legislația lor națională. Acest paragraf nu sprijină și nu aprobă o anumită pedeapsă.

8. Părțile vor lua în considerare elaborarea unui protocol care să prezinte măsurile adecvate ce necesită colaborare internațională pentru o interdicție cuprinzătoare asupra reclamei, promovării și sponsorizării peste granițe.

Articolul 14
Măsuri de reducere a cererii, referitoare la dependența și renunțarea la tutun

1. Fiecare Parte va dezvolta și răspândi repere adecvate, cuprinzătoare și integrate, bazate pe dovezi științifice și cele mai bune practici, ținând cont de contextul și prioritățile naționale, și va adopta măsuri eficiente de promovare a renunțării la fumat și a unui tratament adecvat pentru dependența de tutun.

2. În acest scop, fiecare Parte va face eforturi pentru:

- (a) a elabora și implementa programe eficiente în scopul promovării renunțării la fumat, în locații precum instituții educaționale, instituții de asistență medicală, locuri de muncă și medii sportive;
- (b) a include diagnosticul și tratamentul pentru dependența de tutun și servicii de consultanță pentru renunțarea la consumul de tutun în programele, proiectele și strategiile naționale pentru sănătate și educație, cu participarea personalului sanitar, a muncitorilor în folosul comunității și a asistenților sociali, în funcție de caz;
- (c) a stabili, în cadrul centrelor medicale și centrelor de reabilitare, anumite programe pentru diagnosticarea, consultanța, prevenirea și tratarea dependenței de tutun; și
- (d) a colabora cu alte Părți pentru facilitarea accesibilității și disponibilității tratamentului împotriva dependenței de tutun, incluzând produse farmaceutice, conform Articolului 22. Astfel de produse și constituenții lor pot conține medicamente, produse utilizate în administrarea medicamentelor, precum și în diagnostic, atunci când este cazul.

**PARTEA IV: MĂSURI REFERITOARE LA REDUCEREA LIVRĂRII DE
TUTUN**

Articolul 15
Comerțul ilicit cu produse ce conțin tutun

1. Părțile admit că eliminarea tuturor formelor de comerț ilicit cu produse ce conțin tutun, inclusiv contrabanda, producerea ilegală și contrafacerea, și dezvoltarea și implementarea unei legislații naționale în acest domeniu, în completarea acordurilor subregionale, regionale și globale, reprezintă componente esențiale în controlul tutunului.

2. Fiecare Parte va adopta și implementa măsuri eficiente legislative, executive, administrative sau de altă natură pentru a se asigura că pachetele și ambalajele unităților de tutun și orice ambalaj exterior al unor astfel de produse sunt marcate pentru a facilita

determinarea originii produsului și pentru a facilita, în conformitate cu legislația națională și acordurile bilaterale sau multilaterale semnificative, determinarea punctului de deviere, monitorizarea, documentarea și controlul mișcării produselor ce conțin tutun și a statutului lor legal. În plus, fiecare Parte va realiza următoarele:

- (a) va cere ca pachetele și ambalajele unităților de produse ce conțin tutun pentru vânzarea cu amănuntul și cu ridicata pe piața locală să conțină mențiunea: *„Vânzarea permisă doar în (se introduce numele țării, al unității subnaționale, regionale sau federale)”* sau orice alt marcaj eficient care să indice destinația finală sau care să ajute autoritățile la stabilirea legalității vânzării produsului pe piața locală; și
- (b) va lua în considerare, după caz, elaborarea unui regim practic de descoperire și detectare, ce va securiza suplimentar sistemul de distribuire și va ajuta la investigarea comerțului ilicit.

3. Fiecare Parte va cere ca informațiile de ambalare sau marcajele specificate în paragraful 2 din acest Articol să fie prezentate în formă lizibilă și/sau să apară în limba sau limbile principale ale Părții respective.

4. În scopul eliminării comerțului ilegal cu produse ce conțin tutun, fiecare Parte va realiza următoarele:

- (a) va monitoriza și colecta date referitoare la comerțul peste graniță cu produse ce conțin tutun, inclusiv comerțul ilicit și va efectua schimb de informații între vame, departamentul de taxe și alte autorități, după caz, și în conformitate cu legislația națională și acordurile bilaterale și multilaterale aplicabile;
- (b) va aplica și consolida legislația, cu pedepsele și compensațiile adecvate, împotriva comerțului ilicit cu produse ce conțin tutun, inclusiv țigarele contrafăcute și de contrabandă;
- (c) va adopta măsurile adecvate pentru a se asigura că toate echipamentele de producție confiscate, țigarele contrafăcute și de contrabandă și alte produse ce conțin tutun sunt distruse prin intermediul unor metode care nu afectează mediul înconjurător atunci când este posibil, sau sunt eliminate în conformitate cu legislația națională;
- (d) va adopta și implementa măsuri de monitorizare, documentare și control al stocării și distribuției produselor ce conțin tutun, depozitate sau transportate fără aplicarea de taxe sau impozite sub jurisdicția sa; și
- (e) va adopta măsuri adecvate pentru a permite confiscarea profiturilor obținute din comerțul ilicit cu produse ce conțin tutun.

5. Informațiile obținute conform subparagrafelor 4(a) și 4(d) din acest Articol vor fi prezentate, în mod corespunzător și în formă globală, de către Părți în rapoartele periodice către Conferința Părților, în conformitate cu Articolul 21.

6. Părțile vor promova, după caz și în conformitate cu legislația națională, cooperarea între agențiile naționale, precum și organizațiile interguvernamentale regionale și internaționale, datorită legăturii acestora cu investigații, acuzații și proceduri juridice, în vederea eliminării comerțului ilicit cu produse ce conțin tutun. Se va acorda o atenție deosebită cooperării la nivel regional și subregional pentru combaterea comerțului ilicit cu produse ce conțin tutun.

7. Fiecare Parte se va strădui să adopte și să implementeze măsuri adiționale, inclusiv autorizarea, atunci când este cazul, pentru controlul și reglementarea producerii și distribuirii de produse ce conțin tutun, pentru a preveni comerțul ilicit.

Articolul 16 ***Vânzările către și de către minori***

1. Fiecare Parte va adopta și implementa măsuri eficiente legislative, executive, administrative și de altă natură la nivelul corespunzător al guvernului pentru a interzice vânzările de produse ce conțin tutun unor persoane cu o vârstă inferioară celei stabilite de legislația locală, națională sau inferioară vârstei de optsprezece ani. Aceste măsuri pot include:

- (a) obligația tuturor vânzătorilor de produse, ce conțin tutun, de a amplasa un indicator clar și vizibil în interiorul punctului de vânzare, referitor la interzicerea vânzării de tutun către minori și, în caz de nesiguranță, obligația fiecărui cumpărător de produse ce conțin tutun de a prezenta dovezi convingătoare că a împlinit vârsta legală;
- (b) interzicerea vânzării produselor ce conțin tutun într-un mod care le face direct accesibile, cum ar fi pe rafturile magazinelor;
- (c) interzicerea producerii și vânzării de dulciuri, snacks-uri, jucării sau alte obiecte în formă de produse ce conțin tutun, deoarece acestea îi atrag pe minori; și
- (d) asigurarea că automatele pentru tutun sub jurisdicția sa nu sunt accesibile minorilor și nu promovează vânzarea de produse ce conțin tutun minorilor.

2. Fiecare Parte va interzice sau va promova interzicerea distribuirii gratuite de produse ce conțin tutun către public și, mai ales, către minori.

3. Fiecare Parte se va strădui să interzică vânzarea de țigarete la bucată sau în pachete mici, care fac ca aceste produse să fie mai ușor accesibile minorilor.

4. Părțile recunosc faptul că pentru a crește eficiența, măsurile de prevenire a vânzării produselor ce conțin tutun către minori trebuie implementate, atunci când este cazul, alături de alte prevederi conținute în prezenta Convenție.

5. În momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la prezenta Convenție sau în orice moment ulterior, o Parte poate, prin intermediul unei declarații scrise irevocabile, să indice acest angajament de a interzice introducerea automatelor de tutun în jurisdicția sa sau, după caz, de a aplica o interdicție totală asupra automatelor de tutun. Declarația formulată în conformitate cu acest Articol va fi transmisă de către Depozitar tuturor Părților Convenției.

6. Fiecare Parte va adopta și va implementa măsuri eficiente legislative, executive, administrative sau de altă natură, inclusiv amenzi, împotriva vânzătorilor și distribuitorilor, pentru a asigura respectarea obligațiilor stipulate în paragrafele 1-5 din acest Articol.

7. Fiecare Parte ar trebui, în mod corespunzător, să adopte și să implementeze măsuri eficiente legislative, executive, administrative sau de altă natură pentru a interzice vânzarea de produse ce conțin tutun de către persoane cu o vârstă mai mică decât cea prevăzută de legislația locală, națională, sau de optsprezece ani.

Articolul 17

Acordarea de sprijin pentru activitățile alternative viabile din punct de vedere economic

Părțile vor promova în mod corespunzător, în cooperare cu celelalte Părți și cu organizațiile interguvernamentale internaționale și regionale competente, alternative viabile din punct de vedere economic pentru lucrătorii și cultivatorii de tutun și, după caz, pentru vânzătorii individuali.

PARTEA V: PROTECȚIA MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR

Articolul 18

Protecția mediului înconjurător și a sănătății persoanelor

La îndeplinirea obligațiilor prevăzute în prezenta Convenție cu referire la cultivarea și producerea produselor din tutun în cadrul teritoriilor respective, Părțile convin să acorde o atenție corespunzătoare protecției mediului și sănătății persoanelor în relație cu mediul.

PARTEA VI: ÎNTREBĂRI LEGATE DE RESPONSABILITATE

Articolul 19
Responsabilitatea

1. În scopul efectuării controlului asupra tutunului, Părțile vor lua în considerare inițierea unor acțiuni legislative sau promovarea legislației existente, acolo unde este necesar, pentru a se ocupa de răspunderea penală și civilă, inclusiv despăgubirea atunci când este necesară.

2. Părțile vor coopera între ele prin schimbul de informații prin intermediul Conferinței Părților, în conformitate cu Articolul 21, și anume:

(a) informații referitoare la efectele asupra sănătății ale consumului de produse ce conțin tutun și ale expunerii la fumul de tutun, în conformitate cu Articolul 20.3 (a); și

(b) informații referitoare la legislația și normele în vigoare, precum și la jurisprudența adecvată.

3. Părțile, în măsura în care este necesar și stabilit de comun acord, în limitele legislației, politicilor naționale, ale practicilor legale și convențiilor existente aplicabile, își vor oferi una alteia sprijin în procedurile juridice referitoare la răspunderea civilă și penală prevăzută de prezenta Convenție.

4. Convenția nu va afecta sau limita în nici un fel vreun drept de acces al Părților la curțile celorlalte, acolo unde aceste drepturi există.

5. Conferința Părților poate să ia în considerare, la o etapă timpurie, dacă este posibil, în corespundere cu progresele realizate în cadrul diferitor forumuri internaționale importante, probleme legate de responsabilitate, inclusiv abordări internaționale adecvate ale acestor probleme și metode potrivite de sprijinire a Părților, la cerere, în activitățile lor legislative și de altă natură, conform acestui Articol.

**PARTEA VII: COOPERAREA ȘTIINȚIFICĂ ȘI TEHNICĂ ȘI COMUNICAREA
INFORMAȚIILOR**

Articolul 20
Cercetare, supraveghere și schimb de informații

1. Părțile își asumă responsabilitatea de a dezvolta și promova cercetările naționale și de a coordona programele de cercetare la nivel regional și internațional în domeniul controlului tutunului. În acest scop, fiecare Parte va realiza următoarele:

(a) va iniția și va coopera, direct sau prin intermediul organizațiilor interguvernamentale internaționale și regionale competente și al altor entități, în coordonarea cercetărilor și evaluărilor științifice, și prin aceasta va

promova și încuraja cercetarea asupra cauzelor și efectelor consumului de tutun și ale expunerii la fumul de tutun, precum și cercetările pentru indentificarea unor culturi agricole de alternativă; și

- (b) va promova și consolida, cu sprijinul organizațiilor interguvernamentale internaționale și regionale competente și al altor entități, pregătirea și sprijinirea tuturor celor implicați în activitățile de control al tutunului, incluzând cercetările științifice, implementarea și evaluarea acestora.

2. Părțile vor stabili, în mod adecvat, programe pentru supravegherea națională, regională și globală a amplitudinii, caracterului, cauzelor și efectelor consumului de tutun și ale expunerii la fumul de tutun. În acest scop, Părțile vor integra programele de supraveghere a tutunului în programe naționale, regionale și globale de supraveghere a sănătății, astfel încât datele să poată fi comparate și analizate la nivel regional și internațional, după caz.

3. Părțile admit importanța asistenței financiare și tehnice acordate de organizațiile interguvernamentale internaționale și regionale și de alte entități. Fiecare Parte se va strădui:

- (a) să elaboreze treptat un sistem național pentru supravegherea epidemiologică a consumului de tutun și a indicatorilor sociali, economici și de sănătate legați de acesta;
- (b) să coopereze cu organizațiile interguvernamentale internaționale și regionale competente și alte entități, inclusiv agențiile guvernamentale și neguvernamentale, în supravegherea regională și globală a tutunului și schimbul de informații referitoare la indicatorii specificați în paragraful 3 (a) din acest Articol; și
- (c) să coopereze cu Organizația Mondială a Sănătății în elaborarea unor repere sau proceduri generale pentru a defini colectarea, analizarea și răspândirea datelor referitoare la supravegherea tutunului.

4. Părțile vor promova și facilita, în funcție de legislația națională, schimbul de informații științifice, socio-economice, comerciale și juridice care sunt oferite publicului, precum și informații cu privire la practicile din industria tutunului și a cultivării tutunului, care sunt relevante pentru prezenta Convenție, și prin aceasta vor lua în considerare și se vor adresa nevoilor speciale ale Părților reprezentate de țări în curs de dezvoltare și Părților cu economii în tranziție. Fiecare Parte se va strădui:

- (a) să stabilească treptat și să mențină o bază de date actualizată de legi și regulamente pentru controlul tutunului și, după caz, informații cu privire la aplicarea acestora, precum și jurisprudența adecvată, și să coopereze în dezvoltarea de programe pentru controlul regional și global al tutunului;

- (b) să stabilească treptat și să mențină date actualizate din programele naționale de supraveghere în conformitate cu paragraful 3 (a) din acest Articol; și
- (c) să coopereze cu organizațiile internaționale competente pentru stabilirea treptată și menținerea unui sistem global de colectare și răspândire constantă a informațiilor referitoare la producerea, prelucrarea tutunului și la activitățile din industria tutunului, care au un impact asupra Convenției sau activităților naționale de control al tutunului.

5. Părțile vor coopera în cadrul organizațiilor interguvernamentale regionale și internaționale și al instituțiilor financiare și de dezvoltare din care fac parte, pentru promovarea și încurajarea furnizării de resurse financiare și tehnice către Secretariat pentru a asista Părțile reprezentate de țări în curs de dezvoltare și Părțile cu economii în tranziție în îndeplinirea obligațiilor cu privire la cercetare, supraveghere și schimb de informații.

Articolul 21 ***Raportare și schimb de informații***

1. Fiecare Parte va supune Conferinței Părților, prin intermediul Secretariatului, rapoarte periodice cu privire la implementarea prezentei Convenții, care ar trebui să includă următoarele:

- (a) informații cu privire la măsurile legislative, executive, administrative sau de altă natură, adoptate pentru implementarea prezentei Convenții;
- (b) informații adecvate referitoare la orice constrângeri sau obstacole întâlnite în implementarea prezentei Convenții, și cu privire la măsurile adoptate pentru depășirea acestor obstacole;
- (c) informații adecvate cu privire la sprijinul financiar și tehnic oferit sau recepționat pentru activitățile de control al tutunului;
- (d) informații referitoare la supraveghere și cercetare, conform specificațiilor din Articolul 20; și
- (e) informațiile specificate în Articolele 6.3, 13.2, 13.3, 13.4 (d), 15.5 și 19.2.

2. Frecvența și formatul acestor rapoarte ale Părților vor fi stabilite de către Conferința Părților. Fiecare Parte va efectua raportul inițial într-un interval de maxim doi ani de la intrarea în vigoare a Convenției pentru Partea respectivă.

3. Conferința Părților, în conformitate cu Articolele 22 și 26, va lua în considerare elaborarea de înțelegeri pentru sprijinirea Părților reprezentate de țări în curs de dezvoltare și a Părților cu economii în tranziție, la cererea acestora, în îndeplinirea obligațiilor prevăzute în acest Articol.

4. Raportarea și schimbul de informații în cadrul Convenției se va realiza în corespundere cu legislația națională cu privire la confidențialitate și respectarea datelor cu caracter personal. Părțile vor proteja, cu acordul mutual, orice schimb de informație confidențială.

Articolul 22

Cooperare în domeniile științific, tehnic și juridic și furnizarea expertizelor efectuate

1. Părțile vor coopera în mod direct sau prin intermediul organismelor internaționale competente pentru a-și consolida capacitatea de a îndeplini obligațiile rezultate din prezenta Convenție, luând în considerare necesitățile Părților reprezentate de țările în curs de dezvoltare și a Părților cu economii în tranziție. O asemenea cooperare va promova transferul de expertiză tehnică, științifică și juridică și de tehnologie, cu acordul mutual, pentru stabilirea și consolidarea strategiilor, proiectelor și programelor naționale de control al tutunului care au ca scop, printre altele:

- (a) facilitarea dezvoltării, transferului și achiziției de tehnologie, cunoștințe, pricepere, abilitate și expertiză cu privire la controlul tutunului;
- (b) furnizarea de expertiză tehnică, științifică, juridică și de altă natură pentru a stabili și consolida strategiile, proiectele și programele naționale de control al tutunului, cu scopul de a implementa Convenția cu ajutorul:
 - (i) asistării, la cerere, în dezvoltarea unei puternice baze legislative, precum și a unor programe tehnice, incluzând cele pentru prevenirea inițierii, promovarea renunțării și protecția împotriva expunerii la fumul de tutun;
 - (ii) asistării lucrătorilor din industria tutunului în elaborarea alternativelor viabile din punct de vedere economic și juridic, într-o modalitate rentabilă din punct de vedere economic; și
 - (iii) asistării cultivatorilor de tutun în înlocuirea culturilor de tutun cu alte culturi agricole de alternativă, într-o modalitate rentabilă din punct de vedere economic;
- (c) sprijinirea programelor de instruire adecvate și de sensibilizare a personalului corespunzător, în conformitate cu Articolul 12;

- (d) furnizarea, în mod adecvat, de materiale, echipamente și provizii necesare, precum și de suport logistic pentru strategiile, proiectele și programele de control al tutunului;
 - (e) identificarea metodelor de control al tutunului, incluzând tratamentul comprehensiv al dependenței de nicotină; și
 - (f) promovarea corespunzătoare a cercetării pentru a mări accesibilitatea la tratamentul comprehensiv al dependenței de nicotină.
2. Conferința Părților va promova și va facilita transferul de expertiză tehnică, științifică și juridică și de tehnologie, cu sprijinul financiar asigurat, conform Articolului 26.

PARTEA VIII: ACORDURI INSTITUȚIONALE ȘI RESURSE FINANCIARE

Articolul 23 Conferința Părților

1. O Conferință a Părților va fi stabilită în felul următor. Prima sesiune a Conferinței este convocată de Organizația Mondială a Sănătății la cel mult un an de la intrarea în vigoare a prezentei Convenții. Conferința va determina locul și timpul de desfășurare al sesiunilor regulate ulterioare în cadrul primei sesiuni.
2. Sesiunile extraordinare ale Conferinței Părților vor fi ținute la date diferite atunci când Conferința consideră că sunt necesare sau la cererea scrisă a oricărei Părți, cu condiția ca, în maxim șase luni de la comunicarea cererii de către Secretariatul Convenției, aceasta să fie sprijinită de minim o treime din Părți.
3. Conferința Părților va adopta, prin consens general, Regulile de Procedură, în cadrul primei sesiuni.
4. Conferința Părților va adopta prin consens general reguli financiare pentru sine sau care să dirijeze finanțarea oricăror organisme subsidiare pe care le înființează, precum și prevederile financiare pe baza cărora va funcționa Secretariatul. La fiecare sesiune ordinară, aceasta va adopta un buget pentru perioada financiară de până la următoarea sesiune ordinară.
5. Conferința Părților va menține procesul de implementare a Convenției sub control permanent și va lua deciziile necesare pentru promovarea unei implementări eficiente; de asemenea, poate adopta protocoale, anexe și amendamente la Convenție, în conformitate cu Articolele 28, 29 și 33. În acest scop, va adopta următoarele măsuri:

- (a) promovarea și facilitarea schimbului de informații, conform Articolelor 20 și 21;
- (b) promovarea și îndrumarea elaborării și îmbunătățirii permanente a unor metodologii comparabile pentru cercetare și colectare de date, adiționale celor prevăzute în Articolul 20 și care sunt relevante pentru implementarea Convenției;
- (c) promovarea adecvată a elaborării, implementării și evaluării unor strategii, proiecte și programe, precum și a unor politici, legislații și altor măsuri;
- (d) luarea în considerare a rapoartelor înaintate de către Părți, conform Articolului 21 și adoptarea unor rapoarte regulate asupra implementării Convenției;
- (e) promovarea și facilitarea mobilizării resurselor financiare pentru implementarea Convenției, conform Articolului 26;
- (f) stabilirea organismelor subsidiare, care sunt necesare pentru atingerea obiectivului Convenției;
- (g) solicitarea, când este necesar, a serviciilor și cooperării, precum și a informațiilor furnizate de organizații și entități competente și relevante din cadrul sistemului Națiunilor Unite și de alte organizații interguvernamentale internaționale și regionale și organizații și entități neguvernamentale, ca măsură de consolidare a implementării Convenției; și
- (h) luarea în considerare a altor acțiuni adecvate pentru atingerea obiectivului Convenției în lumina experienței acumulate în implementarea acesteia.

6. Conferința Părților va stabili criteriile de participare a observatorilor la procedurile sale.

Articolul 24 ***Secretariatul***

1. Conferința Părților va desemna un secretariat permanent și va organiza funcționarea acestuia. Conferința Părților se va strădui să realizeze acest lucru în prima sesiune.
2. Până la desemnarea și stabilirea unui secretariat permanent, funcțiile de secretariat ale acestei Convenții vor fi îndeplinite de Organizația Mondială a Sănătății.
3. Funcțiile secretariatului vor consta în:

- (a) organizarea sesiunilor Conferinței Părților și ale altor organisme subsidiare și asigurarea serviciilor solicitate de acestea;
- (b) transmiterea rapoartelor primite conform Convenției;
- (c) acordarea de sprijin Părților, la cerere, în special celor reprezentate de țări în curs de dezvoltare și celor cu economii în tranziție, prin selectarea și comunicarea informațiilor solicitate în conformitate cu prevederile Convenției;
- (d) pregătirea rapoartelor asupra activităților din cadrul prezentei Convenții sub dirijarea Conferinței Părților și trimiterea acestora către Conferința Părților;
- (e) asigurarea, sub dirijarea Conferinței Părților, a coordonării necesare cu organizațiile interguvernamentale internaționale și regionale și alte organisme competente;
- (f) inițierea, sub coordonarea Conferinței Părților, a acordurilor administrative și contractuale care pot fi necesare pentru îndeplinirea eficientă a funcțiilor sale; și
- (g) îndeplinirea altor funcții secretariale specificate de Convenție și de oricare dintre protocoalele acesteia sau care pot fi stabilite de Conferința Părților.

Articolul 25

Legăturile dintre Conferința Părților și organizațiile interguvernamentale

Întru asigurarea cooperării tehnice și financiare pentru atingerea obiectivului prezentei Convenții, Conferința Părților poate solicita cooperarea organizațiilor interguvernamentale internaționale și regionale competente, inclusiv a instituțiilor financiare și de dezvoltare.

Articolul 26

Resursele financiare

1. Părțile admit rolul semnificativ al resurselor financiare în atingerea obiectivului prezentei Convenții.
2. Fiecare Parte va oferi sprijin financiar în ceea ce privește activitățile sale naționale, îndreptate spre atingerea obiectivului Convenției, în conformitate cu proiectele, prioritățile și programele naționale.
3. Părțile vor promova în mod corespunzător utilizarea canalelor bilaterale, regionale, subregionale și a altor canale multilaterale pentru asigurarea fondurilor necesare dezvoltării și consolidării unor programe multisectoriale cuprinzătoare de control al tutunului pentru Părțile reprezentate de țările în curs de dezvoltare și cele cu economii în

tranziție. În consecință, alternativele viabile din punct de vedere economic la producerea de tutun, inclusiv diversificarea recoltei, trebuie abordate și sprijinite în contextul unor strategii de dezvoltare durabilă, elaborate la nivel național.

4. Părțile, reprezentate în cadrul unor organizații interguvernamentale regionale și internaționale și instituții financiare și de dezvoltare semnificative, vor încuraja aceste entități să acorde asistență financiară Părților reprezentate de țările în curs de dezvoltare și celor cu economii în tranziție și să le sprijine în îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Convenție, fără a limita drepturile de participare în cadrul acestor organizații.

5. Părțile stabilesc următoarele:

- (a) pentru sprijinirea Părților în îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Convenție, toate resursele semnificative potențiale și existente, financiare, tehnice sau de altă natură, atât publice cât și private, care sunt disponibile pentru activitățile de control al tutunului, trebuie mobilizate și utilizate în beneficiul tuturor Părților, în special al țărilor în curs de dezvoltare și al celor cu economii în tranziție;
- (b) Secretariatul va sfătui Părțile reprezentate de țările în curs de dezvoltare și țările cu economii în tranziție, la cererea acestora, asupra surselor de fonduri disponibile pentru facilitarea implementării obligațiilor lor în cadrul Convenției;
- (c) prima sesiune a Conferinței Părților va evalua sursele existente și potențiale și mecanismele de asistență bazate pe un studiu realizat de Secretariat și alte informații relevante, și va decide asupra caracterului lor adecvat; și
- (d) rezultatele acestei evaluări vor fi luate în considerare de către Conferința Părților în stabilirea necesității de a spori mecanismele existente sau de a stabili un fond global voluntar sau alte mecanisme financiare adecvate pentru canalizarea unor resurse adiționale necesare pentru a asista Părțile reprezentate de țările în curs de dezvoltare și țările cu economii în tranziție în atingerea obiectivelor Convenției.

PARTEA IX: SOLUȚIONAREA CONFLICTELOR

Articolul 27

Soluționarea conflictelor

1. În cazul apariției unui conflict între două sau mai multe Părți cu privire la interpretarea sau aplicarea prezentei Convenții, Părțile implicate vor încerca pe cale diplomatică să soluționeze disputele prin negociere sau altă metodă amiabilă preferată, incluzând intermedierea, medierea sau concilierea. Nerezolvarea conflictelor prin intermediere,

mediere sau conciliere nu va absolvi părțile implicate de responsabilitatea continuării eforturilor de a găsi o soluție.

2. În momentul ratificării, acceptării, aprobării, confirmării formale sau aderării la Convenție sau în orice moment ulterior, un Stat sau o organizație regională de integrare economică poate declara în scris Depozitarului că, în cazul unui conflict nerezolvat, conform alineatului 1 al acestui Articol, acceptă ca obligatorie arbitrarea ad-hoc în conformitate cu procedurile ce urmează a fi adoptate prin consens general de către Conferința Părților.

3. Prevederile acestui Articol vor fi aplicate în legătură cu orice protocol între părțile protocolului, cu excepția cazului în care acesta prevede altceva.

PARTEA X: EVOLUȚIA CONVENȚIEI

Articolul 28

Amendamentele la prezenta Convenție

1. Orice Parte poate propune amendamente la prezenta Convenție. Astfel de amendamente vor fi luate în considerare de către Conferința Părților.

2. Amendamentele la Convenție vor fi adoptate de către Conferința Părților. Textul oricărui amendament propus pentru Convenție va fi comunicat Părților de către Secretariat cu minim șase luni înaintea sesiunii în cadrul căreia este propus spre adoptare. Secretariatul va comunica amendamentele propuse semnatarilor Convenției și, pentru informare, Depozitarului.

3. Părțile vor face toate eforturile posibile pentru a ajunge la o înțelegere prin consens general cu privire la amendamentele propuse. Dacă toate eforturile de a ajunge la un consens au fost epuizate, fără a se obține o înțelegere, amendamentul va fi adoptat ca o ultimă strategie de votul unei majorități de trei sferturi din Părțile care sunt prezente și votează în sesiunea respectivă. În scopurile acestui Articol, Părțile care sunt prezente și votează se referă la Părțile care sunt prezente și exprimă un vot *pro* sau *contra*. Orice amendament adoptat va fi comunicat de către Secretariat Depozitarului, care îl va transmite tuturor Părților pentru acceptare.

4. Instrumentele de acceptare a unui amendament vor fi încredințate Depozitarului. Un amendament adoptat conform paragrafului 3 din acest Articol va intra în vigoare pentru acele Părți, care l-au acceptat în ziua a nouăsprezecea de la data primirii de către Depozitar a unui instrument de acceptare din partea a minim două treimi din Părțile Convenției.

5. Amendamentul va intra în vigoare pentru oricare altă Parte în ziua a nouăsprezecea de la data la care Partea respectivă depune la Depozitar instrumentul său de acceptare a amendamentului menționat.

Articolul 29

Adoptarea și modificarea anexelor la prezenta Convenție

1. Anexele la prezenta Convenție și modificările acestora vor fi propuse, adoptate și vor intra în vigoare, conform procedurii prezentate în Articolul 28.
2. Anexele Convenției vor forma o parte integrantă a acesteia și, cu excepția cazului în care se exprimă contrariul, o referire la Convenție reprezintă în același timp o referire la anexele acesteia.
3. Anexele se vor limita la liste, formulare și orice alt material descriptiv referitor la chestiuni procedurale, științifice, tehnice sau administrative.

PARTEA XI: PREVEDERI FINALE

Articolul 30

Restricții

Nu se aplică nici o restricție prezentei Convenții.

Articolul 31

Retragere

1. În orice moment, după doi ani de la data la care prezenta Convenție intră în vigoare pentru o Parte, Partea respectivă se poate retrage din Convenție printr-o notificare scrisă adresată Depozitarului.
2. Orice astfel de retragere va intra în vigoare la expirarea termenului de un an de la data primirii de către Depozitar a notificării de retragere sau la o dată ulterioară specificată în notificare.
3. Orice Parte care se retrage din Convenție va fi considerată a se fi retras din orice protocol în care este Parte.

Articolul 32

Dreptul la vot

1. Fiecare Parte a prezentei Convenții va avea un vot, cu excepția cazului prevăzut în paragraful 2 din acest Articol.
2. Organizațiile regionale de integrare economică, în chestiuni care intră în competența lor, își vor exercita dreptul la vot cu un număr de voturi egal cu numărul Statelor Membre

care reprezintă Părți ale Convenției. O astfel de organizație nu-și va exercita dreptul la vot, dacă oricare dintre Statele Membre își exercită dreptul și viceversa.

Articolul 33 ***Protocoloale***

1. Orice Parte poate propune protocoale. Astfel de propuneri vor fi luate în considerare de către Conferința Părților.
2. Conferința Părților poate adopta protocoale la prezenta Convenție. În adoptarea acestora, se vor face toate eforturile posibile pentru a ajunge la un consens. Dacă toate eforturile de a ajunge la un consens au fost epuizate, fără a se obține o înțelegere, protocolul va fi adoptat ca o ultimă strategie de votul unei majorități de trei sferturi din Părțile care sunt prezente și votează în sesiunea respectivă. În scopurile acestui Articol, Părțile care sunt prezente și votează se referă la Părțile care sunt prezente și exprimă un vot *pro* sau *contra*.
3. Textul oricărui protocol propus va fi comunicat Părților de către Secretariat cu minim șase luni înaintea sesiunii în cadrul căreia este propus spre adoptare.
4. Doar Părțile Convenției pot fi părți ale unui protocol.
5. Orice protocol la Convenție va fi irevocabil doar pentru părțile protocolului respectiv. Doar Părțile unui protocol pot lua hotărâri referitoare la probleme legate exclusiv de protocolul respectiv.
6. Cererile de intrare în vigoare a unui protocol vor fi stabilite de acel instrument.

Articolul 34 ***Semnare***

Prezenta Convenție va fi deschisă spre semnare tuturor Membrilor Organizației Mondiale a Sănătății și oricărui State care nu sunt Membre ale Organizației Mondiale a Sănătății, dar sunt membre ale Națiunilor Unite și organizațiilor regionale de integrare economică, la sediul central al Organizației Mondiale a Sănătății din Geneva, de la 16 iunie 2003 până la 22 iunie 2003, și ulterior la sediul central al Națiunilor Unite din New York, de la 30 iunie 2003 până la 29 iunie 2004.

Articolul 35 ***Ratificare, acceptare, aprobare, confirmare formală sau aderare***

1. Prezenta Convenție va fi supusă ratificării, acceptării, aprobării sau aderării Statelor și confirmării formale sau aderării organizațiilor regionale de integrare economică. Aceasta va fi deschisă pentru aderare din ziua următoare datei de încheiere a intervalului de

semnare a Convenției. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare, confirmare formală sau aderare vor fi încredințate Depozitarului.

2. Orice organizație regională de integrare economică, ce devine Parte a Convenției, fără ca oricare dintre Statele sale Membre să reprezinte o Parte, va fi supusă tuturor obligațiilor Convenției. În cazul acelor organizații din care unul sau mai multe State Membre reprezintă Părți ale Convenției, organizația și Statele Membre vor decide asupra responsabilităților lor pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Convenție. În astfel de cazuri, organizației și Statelor Membre nu li se va permite să-și exercite simultan drepturile prevăzute de Convenție.

3. Organizațiile regionale de integrare economică vor declara, în instrumentele lor de confirmare formală sau de aderare, gradul lor de competență asupra chestiunilor dirijate de Convenție. Aceste organizații vor informa Depozitarul, care la rândul său va informa Părțile, cu privire la orice modificare semnificativă în gradul lor de competență.

Articolul 36 ***Intrarea în vigoare***

1. Prezenta Convenție va intra în vigoare în ziua a nouăsprezecea după data depunerii celui de-al patruzecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare, confirmare formală sau aderare la Depozitar.

2. Pentru fiecare Stat care ratifică, acceptă sau aprobă Convenția sau aderă la aceasta după îndeplinirea condițiilor prezentate în paragraful 1 din acest Articol referitor la intrarea în vigoare, Convenția va intra în vigoare în ziua a nouăsprezecea după data depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

3. Pentru fiecare organizație regională de integrare economică, ce depune un instrument de confirmare formală sau de aderare după îndeplinirea condițiilor prezentate în paragraful 1 din acest Articol referitor la intrarea în vigoare, Convenția va intra în vigoare în ziua a nouăsprezecea după data depunerii instrumentului respectiv de confirmare formală sau aderare.

4. În scopul acestui Articol, orice instrument depus de către o organizație regională de integrare economică nu va fi considerat ca adițional celor depuse de Statele Membre ale organizației.

Articolul 37 ***Depozitarul***

Secretarul General al Națiunilor Unite va fi Depozitarul prezentei Convenții și amendamentelor la aceasta, a protocoalelor și anexelor adoptate, în conformitate cu Articolele 28, 29 și 33.

Articolul 38
Texte autentice

Originalul prezentei Convenții, ale cărei texte în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt de asemenea autentice, va fi încredințat Secretarului General al Națiunilor Unite.

CA MARTORI LA ACESTEA, subsemnații, autorizați corespunzător în acest scop, au semnat prezenta Convenție.

ÎNTOCMITĂ la GENEVA, în ziua de douăzeci și unu mai două mii trei.

Convenția-cadru a OMS privind controlul tutunului

Anexa 1: AMS 56.1 Convenția-cadru a OMS privind controlul tutunului

Cea de-a cincizeci și șasea Adunare Mondială a Sănătății,

amintind hotărârile AMS 49.17 și AMS 52.18, care solicită realizarea unei Convenții-cadru a OMS privind controlul tutunului, în conformitate cu Articolul 19 din Constituția OMS;

hotărâtă să protejeze generațiile prezente și viitoare de consumul de tutun și expunerea la fumul de tutun;

constatând cu profundă îngrijorare extinderea fumatului și a altor forme de utilizare a tutunului în lume;

luând act cu apreciere de raportul Președintelui Corpului Interguvernamental de Negociere privind rezultatul activității Corpului Interguvernamental de Negociere;²

având convingerea că prezenta Convenție este o etapă fundamentală pentru progresul eforturilor naționale, regionale și internaționale și a cooperării globale pentru protejarea sănătății umane împotriva impactului devastator al consumului de tutun și expunerii la fumul de tutun, și conștientizând că trebuie acordată o atenție deosebită situației particulare a țărilor în curs de dezvoltare și a celor cu economii în tranziție;

subliniind necesitatea aplicării urgente și implementării efective a Convenției,

1. ADOPTĂ Convenția anexată la prezenta hotărâre;

2. CONSTATĂ, conform Articolului 34 din Convenție, că prezenta Convenție va fi deschisă pentru semnare la sediul OMS din Geneva, de la 16 iunie 2003 până la 22 iunie 2003, și, ulterior, la Sediul Națiunilor Unite din New York, de la 30 iunie 2003 până la 29 iunie 2004;

3. FACE APEL la toate Statele și organizațiile regionale de integrare economică abilitate să facă acest lucru, să ia în considerare semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea, confirmarea formală și aderarea la Convenție cu prima ocazie, în vederea intrării în vigoare a Convenției cât mai curând posibil;

4. ÎNDEAMNĂ toate Statele și organizațiile regionale de integrare economică, ca până la intrarea în vigoare a Convenției, să ia toate măsurile adecvate pentru combaterea consumului de tutun și expunerii la fumul de tutun;

² Documentul A56/INF.DOC./7 Rev. 1.

5. ÎNDEAMNĂ toate Statele Membre, organizațiile regionale de integrare economică, observatorii și alte părți interesate să sprijine activitățile pregătitoare la care se face referire în prezenta hotărâre și să încurajeze în mod eficient intrarea în vigoare și implementarea imediată a Convenției;

6. ÎNDEAMNĂ Națiunile Unite și invită alte organizații internaționale importante să continue acordarea de sprijin pentru consolidarea programelor naționale și internaționale de control al tutunului;

7. HOTĂRĂȘTE constituirea, conform Regulii 42 din Regulile de Procedură ale Adunării Mondiale a Sănătății, a unui grup de lucru interguvernamental deschis, care va fi accesibil tuturor Statelor și organizațiilor regionale de integrare economică, la care se face referire în Articolul 34 din Convenție, pentru a discuta și pregăti propuneri privind aspectele identificate în Convenție pentru examinare și adoptare, după caz, de prima sesiune a Conferinței Părților, aceste aspecte incluzând:

(1) reguli de procedură pentru Conferința Părților (Articolul 23.3), inclusiv criteriile de participare a observatorilor la sesiunile Conferinței Părților (Articolul 23.6);

(2) opțiunile pentru desemnarea unui secretariat permanent și organizarea funcționării acestuia (Articolul 24.1);

(3) regulile financiare pentru Conferința Părților și organismele auxiliare ale acesteia, și prevederi financiare de reglementare a funcționării secretariatului (Articolul 23.4);

(4) un proiect de buget pentru prima perioada financiară (Articolul 23.4);

(5) o revizuire a surselor și mecanismelor existente și potențiale pentru sprijinirea Părților în îndeplinirea obligațiilor lor din cadrul Convenției (Articolul 26.5);

8. HOTĂRĂȘTE, DE ASEMENEA, ca Grupul de Lucru Interguvernamental Deschis să supravegheze pregătirile pentru prima sesiune a Conferinței Părților și să fie direct subordonat acesteia;

9. HOTĂRĂȘTE că deciziile care au fost luate de Corpul Interguvernamental de Negociere în legătură cu Convenția-cadru a OMS privind controlul tutunului în ceea ce privește participarea organizațiilor neguvernamentale se vor aplica activităților Grupului de Lucru Interguvernamental Deschis;

10. SOLICITĂ Directorului General:

(1) să asigure funcții de secretariat în cadrul Convenției până în momentul în care este desemnat și constituit un secretariat permanent;

(2) să ia măsurile necesare pentru a oferi sprijin Statelor Membre, în special țărilor în curs de dezvoltare și celor cu economii în tranziție, în pregătirea pentru intrarea în vigoare a Convenției;

(3) să convoace, la intervalele necesare, între 16 iunie 2003 și prima sesiune a Conferinței Părților, întruniri ale Grupului de Lucru Interguvernamental Deschis;

(4) să continue să asigure rolul fundamental deținut de OMS în acordarea de consiliere, îndrumare și sprijin tehnic pentru controlul global al tutunului;

(5) să țină la curent Adunarea Sănătății cu privire la progresul înregistrat de intrarea în vigoare a Convenției și despre pregătirile efectuate pentru prima sesiune a Conferinței Părților.

Anexa 2: Istoricul CCCT

Ideea elaborării unui instrument internațional pentru tutun a fost inițiată prin adoptarea Hotărârii Adunării Mondiale a Sănătății (AMS) 48.11 în mai 1995, care solicita Directorului General să raporteze celei de-a patruzeci și noua Sesiune a Adunării Mondiale a Sănătății cu privire la fezabilitatea elaborării unui instrument internațional cum ar fi linii directoare, o declarație sau o convenție internațională pentru controlul tutunului.

Ca rezultat al Hotărârii AMS 48.11, OMS a primit sarcina de a întocmi un studiu de fezabilitate, care a fost prezentat de către Directorul General celei de-a nouăzeci și șaptea Sesiuni a Comitetului Executiv al OMS („Fezabilitatea unui Instrument Internațional pentru Controlul Tutunului” (EB97/ INF.DOC.4). În cadrul aceleiași sesiuni, Comitetul Executiv a adoptat Hotărârea EB97.R8, „Convenția-cadru internațională privind controlul tutunului”.

La o dată ulterioară din același an, cea de-a patruzeci și noua Sesiune a AMS a adoptat Hotărârea AMS 49.17, „Convenția-cadru internațională privind controlul tutunului”, solicitându-i Directorului General să inițieze elaborarea unei Convenții-cadru privind controlul tutunului. Ca urmare a acestei hotărâri, a fost lansat în mod formal primul proiect al OMS de întocmire a unui tratat.

În 1998, noul Director General al OMS, Dr. Gro Harlem Brundtland, a transformat controlul global al tutunului într-o prioritate prin constituirea unui Proiect de Cabinet „Inițiativa de renunțare la tutun”, menit să concentreze atenția, resursele și acțiunile internaționale asupra epidemiei globale provocate de tutun. S-au dezvoltat noi parteneriate multisectoriale care reflectau natura acțiunilor. Mai important, Dr. Brundtland a lucrat împreună cu Statele Membre pentru asigurarea unui mandat de negociere pentru Convenția-cadru privind controlul tutunului și a inițiat proiectul de mobilizare a opiniei publice și politice în favoarea regulilor globale pentru controlul tutunului.

În mai 1999, cea de-a cincizeci și doua Adunare Mondială a Sănătății a pregătit terenul pentru negocierile multilaterale cu privire la Convenția-cadru a OMS privind controlul tutunului și protocoalele posibile legate de aceasta. Hotărârea AMS 52.18 a instituit două organe pentru întocmirea convenției cadru, desfășurarea de negocieri și prezentarea textului final pentru a fi discutate în cadrul celei de-a cincizeci și șasea Adunări Mondiale a Sănătății. Aceste două organe cuprindeau un grup de lucru tehnic pentru pregătirea elementelor propuse ale Convenției-cadru; și un organ interguvernamental de negociere pentru întocmirea și negocierea Convenției-cadru propuse și a eventualelor protocoale legate de aceasta. Ambele organe au fost deschise tuturor Statelor Membre și organizațiilor regionale de integrare economică, cărora Statele Membre le-au transferat competență asupra unor aspecte legate de controlul tutunului.

Grupul de lucru a organizat două sesiuni la Geneva (25-29 octombrie 1999 și 27-29 martie 2000). Rezultatul a fost un document cu texte provizorii ale elementelor propuse pentru Convenția-cadru, prezentate celei de-a cincizeci și treia Adunări Mondiale a Sănătății cu comentariile grupului de lucru.¹ În Hotărârea AMS 53.16, Adunarea Sănătății a solicitat Corpului Interguvernamental de Negociere să înceapă negocierile, concentrându-se inițial asupra proiectului de Convenție-cadru, fără a prejudicia discuțiile viitoare cu privire la eventualele protocoale, să raporteze progresul realizat celei de-a cincizeci și patra Adunare Mondială a Sănătății și să examineze problema participării extinse a organizațiilor neguvernamentale în calitate de observatori.

Prima sesiune a Corpului Interguvernamental de Negociere (Geneva, 16-21 octombrie 2000) a fost precedată de o audiere publică referitoare la aspectele legate de Convenția-cadru. Directorul General a convocat această audiere în scopul de a oferi un forum comunității de sănătate publică, industriei tutunului și grupurilor de fermieri, în care aceștia să-și prezinte cazul; procesele-verbale ale dezbaterilor au fost puse la dispoziția Corpului de Negociere și, prin intermediul paginii web a OMS – publicului. La prima sesiune, Ambasadorul Braziliei Celso Amorim a fost ales Președinte și a fost constituit un birou cu vicepreședinți din Australia, India, Republica Islamică Iran, Africa de Sud, Turcia și Statele Unite ale Americii. Textele provizorii ale elementelor propuse pentru Convenția-cadru a OMS privind controlul tutunului², care fuseseră pregătite de către grupul de lucru, au fost acceptate ca bază pentru inițierea negocierilor. Ulterior, Ambasadorul Amorim a pregătit un text al Președintelui pentru Convenția-cadru privind controlul tutunului³; acest prim proiect a fost emis în ianuarie 2001 ca bază pentru negocierile ulterioare la a doua sesiune.

Un raport privind participarea organizațiilor neguvernamentale la activitatea Corpului de Negociere a fost prezentat Comitetului Executiv la cea de-a 107-a sesiune a acestuia din ianuarie 2001⁴. Conform prevederilor hotărârii EB107(2) a Comitetului Executiv, Președintelui Comitetului, acționând împreună cu Președintele Comitetului Permanent al Organizațiilor Neguvernamentale, a admis două organizații neguvernamentale, Coaliția Neguvernamentală Internațională împotriva Tutunului și Infact, în relațiile oficiale cu OMS începând cu 26 aprilie 2001⁵.

În pregătirea ulterioară pentru a doua sesiune a Corpului de Negociere, au fost convocate consultații regionale între sesiuni în majoritatea regiunilor și subregiunilor. Au avut loc consultații suplimentare regionale și subregionale în pregătirea fiecărei sesiuni ulterioare a Corpului de Negociere.

La cea de-a doua sesiune a Corpului de Negociere (Geneva, 30 aprilie - 5 mai 2001), responsabilitatea pentru discutarea elementelor propuse a fost împărțită între trei grupuri de lucru. Rezultatul principal a fost stabilirea a trei documente de lucru ale copreședinților, un inventar al propunerilor textuale efectuate la sesiune, combinate cu textul original al Președintelui. Aceste trei documente de lucru au devenit proiectul de text pentru Convenția-cadru.

La cea de-a treia sesiune (Geneva, 22-28 noiembrie 2001), două grupuri de lucru au emis textele revizuite, iar apoi Grupul de lucru nr. 1 a întocmit un text. Aceste documente au fost utilizate la negocierile ulterioare în timpul celei de-a patra sesiuni.

Fiind numit Reprezentant Permanent al Braziliei la Geneva în locul Ambasadorului Amorim, Ambasadorul Seixas Corrêa a fost ales Președinte al Corpului Interguvernamental de Negociere al Convenției-cadru a OMS privind controlul tutunului în timpul celei de-a patra sesiuni (Geneva, 18-23 martie 2002).

S-a convenit ca Ambasadorul Seixas Corrêa să întocmească un nou text al Președintelui, care va constitui baza negocierilor în cea de-a cincea sesiune a Corpului de

Negociere (14-25 octombrie 2002). Textul a fost emis în iulie 2002. O conferință tehnică internațională privind comerțul ilicit cu produse ce conțin tutun a fost găzduită de Statele Unite ale Americii la Sediul Națiunilor Unite din New York (30 iulie – 1 august 2002).

Primele patru sesiuni ale Corpului de Negociere au discutat numeroase alternative de text. Deliberările tematice de la cea de-a cincea sesiune au limitat opțiunile, rezultând în negocieri mai concentrate. După o primă citire, în plen, a noului text al Președintelui, șase aspecte au fost identificate și discutate în adunări deschise neoficiale: publicitate, promovare și sponsorizare; resurse financiare; comerțul ilicit cu produse ce conțin tutun; răspundere și compensare; ambalare și etichetare; și comerț și sănătate. Grupurile neoficiale, au purtat, de asemenea discuții referitoare la aspectele legale, instituționale și procedurale și utilizarea termenilor. În câteva domenii au fost înregistrate progrese considerabile ale negocierilor și s-a ajuns la un consens. Pe baza rezultatelor sesiunilor neoficiale și consultațiilor între sesiuni cu diverse delegații și grupuri de delegații, Ambasadorul Seixas Corrêa a emis un text revizuit al Președintelui pentru Convenția-cadru privind controlul tutunului la 15 ianuarie 2003.

A șasea și cea din urmă sesiune a Corpului de Negociere s-a desfășurat în perioada 17 februarie - 1 martie 2003. Negocierile au fost intense și ample. Două aspecte importante, publicitatea, promovarea și sponsorizarea și resursele financiare au fost discutate în două grupuri neoficiale. La ședința plenară finală, Corpul de Negociere a fost de acord cu transmiterea textului celei de-a cincizeci și șasea Adunări Mondiale a Sănătății pentru a discuta adoptarea acestuia conform Articolului 19 din Constituție. De asemenea, a convenit că discutarea protocoalelor trebuie amânată până la Adunarea Sănătății, la care va exista timp pentru luarea în considerare a acestui aspect. La această ședință plenară finală, Corpul de Negociere a convenit ca Președintele Corpului de Negociere să întocmească o hotărâre care să recomande adoptarea Convenției-cadru a OMS privind controlul tutunului de către Adunarea Sănătății⁶. Proiectul final al Convenției-cadru a OMS privind controlul tutunului⁷ a fost prezentat Adunării Sănătății pentru adoptarea acestuia, conform Hotărârii AMS 52.18.

La 21 mai 2003, cea de-a cincizeci și șasea Adunare Mondială a Sănătății a adoptat în unanimitate Convenția-cadru a OMS privind controlul tutunului⁸. Convenția a fost deschisă pentru semnare pentru o perioadă de un an, de la 16 iunie 2003 până la 22 iunie 2003 la sediul OMS din Geneva și, ulterior, la Sediul Națiunilor Unite din New York, de la 30 iunie 2003 până la 29 iunie 2004.

Convenția-cadru a OMS privind controlul tutunului reprezintă un moment hotărâtor pentru viitorul sănătății publice globale și are implicații majore pentru obiectivele de sănătate ale OMS. Încheierea procesului de negociere și adoptarea în unanimitate a Convenției-cadru a OMS privind controlul tutunului, în deplină conformitate cu hotărârile Adunării Sănătății, reprezintă o piatră de hotar pentru promovarea sănătății publice și oferă noi dimensiuni legale pentru cooperarea internațională în domeniul sănătății.

- 1 *Documentul A53/12.*
- 2 *Documentul A/FCTC/INB1/2.*
- 3 *Documentul A/FCTC/INB2/2.*
- 4 *Documentul EB107/19.*
- 5 *Documentul A/FCTC/INB2/6 Add. 1.*
- 6 *Acest proiect de hotărâre este conținut în documentul A56/8/REV.1.*
- 7 *Vezi documentul A56/8, Anexă.*
- 8 *Documentul OMS AMS56.1.*